

Publicerad 2009-10-22 08:25 av ULJO

En vanlig dag i världen

Jag trycker på larmet
när ensamhet jag känner
ty här bor tristessen
och avsaknad av vänner

Här på äldreboendet
är allting rent och snyggt
maten smakar ljuvligt
och man kan leva tryggt

Gardinerna är strukna
det gör de varje år
men närhet och sällskap
av det jag inget får

Golvytan den blänker
som värsta skridskobana
de pratar med varandra
det börjar bli en vana

Till mig de säger inget
för att de inte hinner
på detta simpla sätt
min tillit de ej vinner

De springer runt i cirklar
och jäktar dagen lång
de borde sitta ner
och lyssna på min sång

Två gånger om dagen
jag får min medicin
de klappar mig på kinden
och säger jag är fin

När jag vill ha sällskap
och själen min beröra
kanhända om en stund
är det jag då får höra

Jag trycker på larmet
när ensamhet jag känner
jag vill så gärna umgås
och finna nya vänner

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren ULJO med Poeter.se id #29816 innehar upphovsrätten